

des det andre Hensyn. Jeg skal tillade mig at nævne de Punkter, hvor Lovforslaget afviger fra det i Fjor fremtatte. Brede Medlemmer ville først have lagt Mærke til, at Lovforslagets Titel er ændret. Medens Regeringens Forslag i Fjor i Overensstemmelse med den gældende Fiskerilov omhandlede saavel Fiskeriet paa Havet, i Fjorde og Indvande som Ferskvandsfiskeriet og som Folge deraf var betitlet Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, saa omfatter nærværende Lovforslag kun Saltvandsfiskeriet. Grunden til, at jeg har ønsket at udstyde Ferskvandsfiskeriet af dette Lovforslag og forbeholde mig senere at fremsætte et særligt Lovforslag om dette, er en Erkendelse af, at Ferskvandsfiskeriet trænger til at tages under Armene af Lovgivningsmagten i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet. Grunden til den noget stiftmoderlige Behandling af Ferskvandsfiskeriet har formentlig væsentlig været den, at Bestemmelserne om det have været sammenfædede med Bestemmelserne om Saltvandsfiskeriet, uagtet de Synspunkter, man maa lægge til Grund for Lovens Behandling af disse forskellige Bestemmelser, ganske sikkert maa have et noget forskelligt Bræg. Dertil kommer endvidere, at Saltvandsfiskeriet saavel hos Fiskerikommissionerne som hos Regeringen og hos Rigsdagen saa længe har taget Interessen fangen, at Ferskvandsfiskeriet derved maaste er traadt noget i Skygge. I § 1 tilføjes der en Bestemmelse om, at der ved kongelig Anordning kan træffes de fornødne Bestemmelser angaaende Tilshnet med Overholdelsen af de i Henhold til foranstaaende givne Forskrifter o. s. v. Hvis denne Bestemmelse vedtages, vil Regeringen ved passende Forskrifter om, hvorledes fremmede Fiskere, som antre op eller sejle paa dansk Søterritorium, skulle have deres Fiskeriredskaber anbragte i Baadene, blive sat i Stand til at indskrænke Antallet af de fremmede Fiskere, som nu straffrit omgaa Forbudet mod at fiske paa dansk Søterritorium. Det er Fiskeriinspektionen paa Nordsøen og i Skagerak, som har henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at saadanne Forskrifter i høj Grad ville lette Inspektionens Tjeneste. Da det endvidere har vist sig, at de Regler, som findes i den nugældende Fiskerilov angaaende Retsforfølgning mod fremmede Fiskere, som have fisket ulovlig paa dansk Søterritorium, have været ret ufyldstgørende, idet der navnlig savnes Bestemmelser om, at vedkommende Fartøj, som er blevet opbragt, har kunnet lægges i Beslag til Sagen var endt og Bøden betalt, har jeg omredigeret denne Bestemmelse i § 54 og bestemt udtalt, at i Tilfælde, hvor man opdagede, at fremmede

Fiskere drev ulovlig Fiskeri i vore Farvande, kunde man konfiskere hele den ombordværende Fangst, medens det efter de nu gældende Regler er noget tvivlsomt, hvorvidt man ikke der maa indskrænke sig til blot at tage den Fangst, som er bleven taget paa selve Søterritoriet. Endelig skal jeg anbefale en 3dje Bestemmelse, nemlig i Kapitlet om Vimsfjordsfiskeriet, en Bestemmelse, som ikke er af saa ganske ringe Betydning. Den indeholder et Tilbægetog fra Lovforslaget, som det blev fremsat i Fjor. Sagen er jo den, som de Herrer, der følge med, hvad der foregaar i biologisk videnskabelig Retning, vide, at man er bleven opmærksom paa, at der i en Del af Vimsfjorden, navnlig i Liv, Listed og Bisby Bredninger findes ganske særlig gunstige Forhold for Rødspætternes Udvikling saaledes, at det ved Forsøg har vist sig, at naar man sætter smaa Rødspætter ud der, udvikle de sig i forbausende kort Tid til gode, store, salgbare Fisk. Nu troede man, at lignende Forhold ogsaa maatte findes i den vestlige Del af Vimsfjorden, i den store Nisum Bredning, og man troede, at Grunden til, at Fiskene der altid vare saa smaa, var den, at de bleve fiske op, forinden de havde naaet en passende Størrelse. Derfor tog man i Fiskerilovforslaget i Fjor et Forslag op angaaende en omfattende Fædning, idet man gjorde den største Del af Nisum Bredning til et laaset Vand og indførte de forskellige Bestemmelser der om Mastevidden. Man er imidlertid ved de Undersøgelser, der ere foretagne i de sidste Aar af den biologiske Station i Vimsfjorden, kommen til det Resultat, at de Forudsætninger, jeg her har nævnt, ikke slaa til. Det viser sig deraf, at der i Nisum Bredning ikke findes gunstige Vilkaar for Rødspætternes Vækst. De ville der vedblive at være smaa, medens de paa den anden Side forefindes i meget stort Antal. Endvidere har det ved disse Undersøgelser vist sig, at de smaa Rødspætter ikke forblive i Nisum Bredning, og end mindre drage derfra ind i Vimsfjorden, men at de derimod for største Delen drage gennem Lyborønkanalen ud i Vesterhavet for at vokse sig store der paa Fiskebankerne. Da Forudsætningen altsaa er bristet paa dette Punkt, ere vi vendte tilbage i Forslaget til de tidligere Bestemmelser om Laasning i Nisum Bredning saaledes, at Laasningen kun omfatter den inderste Del af Bredningen op mod Krif. — Endelig skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Fædningss- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande. Som bekendt blev Konventionen med Sverige, til hvis Ratifikation nærværende Forslag sigter, under-